

Coronakrisen udstiller skattesnydende krydstogtselskabers hykleri

Marianne Vind (S), medlem af Europa-Parlamentets transportudvalg

Mange nødlidende krydstogtselskaber har lange udsigter til en økonomisk håndsrækning fra de hjælpepakker, som vedtages verden over i øjeblikket. Men ifølge EU-parlamentariker Marianne Vind (S) ligger de, som de har redt. Mange af selskaberne er nemlig registreret i skattely og dumper arbejdsvilkår.

Corona-krisen har [ramt krydstogtindustrien benhårdt](#). Ligesom mange andre har de rakt hånden ud efter statslig hjælp - bl.a. i USA, hvor man for nylig kom til enighed om en stor hjælpepakke til trængte virksomheder. [Krydstogtindustrien må dog se langt efter hjælpen](#), for de fleste selskaber er registreret i skattelylande.

Det ene land efter det andet har indført forskellige former for rejseforbud for at inddæmme smitten og bryde smittekæder. Det er gået særligt hårdt ud over rejsebranchen, som i mange lande er gået i stå. Folk booker ikke længere fly, hoteller eller krydstogter - dels på grund af usikkerheden omkring corona-smitte, dels på grund af den økonomiske usikkerhed.

Derfor har regeringer over hele verden også kastet sig ind i kampen for at støtte de mange virksomheder, som lever af turisme. Herhjemme har den danske og svenske stat f.eks. givet en statslig garanti på godt to mia. kr. til SAS. Samtidig dækker statslig lønkomensation en stor del af lønnen for 4.000 danske SAS-medarbejdere og 1.500 ansatte i Københavns Lufthavn, som er sendt hjem på grund af corona-krisen. Andre lande har også valgt at holde hånden under den nødlidende rejsebranche med forskellige hjælpepakker.

Men krydstogtindustrien er kommet ud på dybt vand, og nu ligger de, som de har redt. Langt størstedelen af selskaberne er nemlig registreret i skattelylande, der ikke har nogle storstilede redningspakker parat.

Carnival, Royal Caribbean og Norwegian Cruise er de tre største krydstogtselskaber. Deres primære forretning er baseret på amerikanske og europæiske kunder, men deres virksomheder er registreret i skattely som Panama, Liberia og Bermuda. Men ikke nok med at de forsøger at slippe for at betale deres retmæssige skat, så dumper de også arbejderes vilkår ved at udnytte huller i lovgivningen. Eksempelvis har nogle selskaber valgt at sejle under et maltesisk flag her i Europa, fordi de så kan spare på omkostningerne ved at lønne skibspersonalet efter forholdene på Malta frem for mere vellønnede lande. Det er social dumping.

Over de sidste år har krydstogtindustrien haft vind i sejlene og nydt godt af højkonjunktorens boomende turisme. I alle de gode år har de tjent godt på at sejle deres kunder til solbeskinnede strande og smukke byer langs de europæiske og amerikanske kyster - alt imens de har snydt fællesskabet for skat og dumpet vores løn- og arbejdsvilkår. Nu er de kommet i havsnød, og de beder fællesskabet om en redningsvest. Det udstiller krydstogtindustriens hykleri, og man fristes til at spørge: Hvor var samfundssindet i de gode år?